

u Rousinova (23 p. z Vážan), Em. Sahánek, nadučitel v Nezamyslicích (3 koledy z Rožnova), K. Urbášek, učitel ve Stavěšicích u Kyjova (3 p. ze Stavěšic).

Nebožtík Dr. S. Vašátko, jeden z nejlepších znalců lidových písní všech kmenů slovanských, poslal mi značný počet písní, zvláště pak hojně nápěvných variantů ke sbírce Sušilově. Z písní těch hodilo se mi však toliko 7; varianty zůstanou uschovány, kdyby snad někdy dojít mělo na nové vydání sbírky Sušilovy.

Když sbírka již dotištěna byla, poslal mi 130 písní pan Fr. Červinka, nadučitel v Prusenovicích u Holešova. Také pp. Alois Doufalík a C. Mašíček od té doby ještě nové písně zaslali.

Zvláštními díky zavázán jsem p. Lvu Janáčkovi, učiteli hudby při zdejším ústavě učitelském, vynikajícímu znalci hudebnímu, kterýž si neobtěžoval přehrávati mi všecky písně na piáně a mně takto pomáhal vybírat, co se do sbírky hodilo. Písně textem i nápěvem úpadkové vybrakovaly se a odložily. Takových písní všecky skoro příspěvky větší menší počet obsahovaly, a jest jich všech se tři, čtyři sta. Pro historické i psychologické studium zpěvu národního byly by právě tyto písně nemálo důležité; než otiskovati je bylo by na ten čas přepychem.

Při pracné korektuře not nápomocen mi byl se zvláštní ochotou p. Jan Schwarz, býv. ředitel zdejšího ústavu slepých, a po jeho odchodě z Brna p. P. Al. Slovák, představený zdejšího semináře, začož jim budtež díky nejupřímnější.

Abych se konečně také o sobě zmínil, tu aspoň zásluhu smím si sobiti, že bez mého přičinění výše 1500 písní bylo by upadlo v jisté a neodvratné zapomenutí. Ostatně, kdo se kdy podobnou prací zabýval, uzná rád, že i samo pořádání takové sbírky vyžadovalo nemálo času a píce.

V Brně dne 1. prosince 1889.

Fr. Bartoš.